

Bredbånd i Norden

OPDATERING: DSM-strategien

Før sommerferien lancerede EU Kommissionen et oplæg med 16 nye initiativer til en ny strategi: "A Digital Single Market Strategy for Europe" [COM (2015) 192 final]. Det kan du læse [her](#).

EU's overordnede strategi er fortsat EU 2020-planen, som bl.a. stipulerer at alle europæere skal have 100 Mbit/s downloadhastighed og mindst 30 Mbit/s upload enten via fastnet eller via trådløst bredbånd. Det handler om en fælles europæisk digital infrastruktur, der dels skal sikre Europas konkurrenceevne i den globale digitalisering og om, hvordan de europæiske forbrugere også kan være digitale borgere i en digital virkelighed. Den danske regering har "toppet" EU's målsætning med 100 Mbit/s up- og download til alle danskere i 2020.

Hvad er så status?

Over sommeren har debatten i Danmark handlet om "bredbånd" i forklædning af tv-sektorens forandringer. Den har været præget af regeringsskiftet og af et nyt angreb på DR med baggrund i public service-mediernes rolle i den digitale fremtid. Det har handlet om "frit valg" og afgang af kabel-tv kunder fra især TDC/YouSee samt stigningen i streaming og on demand. Det har fået de to store kabel-tv operatører TDC og Stofa til at melde ud, at de ikke bare vil give mere valg, men også levere bredbånd uden binding til tv-pakkerne – og i øvrigt med hastigheder langt over de 100 Mbit/s.

Det er dog ikke bare en diskussion om ny teknologi og ændret brugeradfærd, men i lige så høj grad, at ingen moderne mennesker i dag kan eksistere uden adgang til bredbånd, hvad enten det er via telefonnettets fastnet, kabel-tv eller mobilt trådløst net. Det er også essensen af den besvarelse som de nordiske teleregulatorer (herunder Erhvervsstyrelsen) har sendt i et samlet svar til EU den 25. august 2015 – ligesom Nordicom har adresseret emnet i deres seneste nyhedsbrev her i august. Begge besvarelser er interessante, hvorfor jeg synes det er en opdatering værd. Links kan findes sidst i artiklen.

De 16 initiativer dækker over stort set alle elementer af digitaliseringen – dvs. online handel og de forskellige barrierer (geo-blokeringer, momsats mv.), forbrugerbeskyttelse, copyright, kabel- og satellit-tv distribution, telecom og det audiovisuelle direktiv samt regler for standardisering og private data.

Indhold, netneutralitet og privacy

For fagfolk er det ensbetydende med diskussioner og vilkårene for indholdet, netneutralitet og privacy. Altså de debatter der fra tid til anden dukker op i mainstream-medierne, men som aldrig rigtig adresseres i det store billede. Det skyldes dels at de (endnu) forskellige sektorer og brancher ønsker at beskytte deres forretningsområder og dels, at det regulatoriske regime stadig opererer i de respektive delområder. Det er tydeligt med f.eks. frekvensspektrum til brug for hhv. broadcast og mobiltelefoni og trådløst bredbånd. Og det er tydeligt i f.eks. diskussionen om streaming – om hvem der skal betale for datatrafikken. Og det er tydeligt i av-direktivet, som ikke kan integrere forbrugerbeskyttelse uden en mere præcis definition af lovgivning på f.eks. copyright-området.

Det er også disse emner de nordiske teleregulatorer adresserer. De anbefaler ret beset at se på ”det større billede” af, hvad den digitale infrastruktur (trafik og brug) indebærer, inden Kommissionen foretager ændringer i de forskellige regulativer og direktiver. De mener samtidig, at der skal være færre og mere overskuelige regler for national regulering, idet det europæiske marked for ”bredbånd” er meget forskelligt fra region til region. Det er med denne vinkel de har ønsket at afgive et fælles nordisk svar.

De argumenterer at Norden (Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige) udgør 26 millioner mennesker svarende til ca. 5 % af den europæiske befolkning – og at IT- og telesektoren i Norden bidrager med knap 9 % af BNP. Bekymringen synes at være, at hvis EU ønsker at regulere på tværs af Europa med fælles økonomisk-politiske initiativer, så vil det påvirke et p.t. ”fornuftigt” marked i Norden. Svaret indeholder en mini-analyse af de nordiske markeders status på fiber og mobile netværker, hvor det på sidstnævnte er dækket for 98 % vedkommende, hvorimod *fiber* (til forskel fra kobber og coax) varierer fra land til land med en noget lavere dækning omkring 20 %. Det er dog karakteristisk, at Danmark, Norge og Sverige har en bottom-up strategi med mange lokale og private initiativer, hvorimod Island f.eks. primært anvender ADSL/VDSL – og Finland har meget lidt fiber. Med andre ord er der også forskel på de nordiske lande, som skyldes geografiske forskelle og forskelle på by- og landområder. Sammenlignet med andre regioner er det dog langt over standarden for EU’s digitale udvikling.

Et fornuftigt svar

Min gennemlæsning af svaret er faktisk en positiv oplevelse. Det er skrevet med en opfordring om at have en mere konkret vision for en digital virkelighed og bruge mere tid på at indsamle data om brugeradfærd både for de nye OTT-operatører (Netflix'erne m.fl.) og overvejelser om at anvende forbruger- og konkurrencereglerne for beskyttelse af forbrugerne privatliv. Omkring tv-udviklingen og især OTT henviser de til at BEREC (teleregulatorernes egen europæiske organisation) er i gang med en analyse, som de ønsker at afvente resultatet af inden EU gør noget med Universal Services-direktivet (fra 2002). De mener også at tidligere regulativer med fordel kunne revideres for at udskrive "gammel telepolitik" – og i stedet koncentrere sig om nye digitale teknologier i et helhedsbillede, hvor de dog fortsat ønsker national indflydelse på auktioner af frekvensspektrum.

Det er på overfladen en erkendelse af, at digitaliseringen vil betyde en ny adfærd, som også vil involvere kommunikation mellem borgerne og offentlige tjenester, hvor f.eks. Danmark jo har en klarere strategi end de øvrige nordiske (og europæiske) lande. Det er dog også nemt at læse mellem linjerne at Norden ikke ønsker at blive underlagt "en laveste fællesnævner", som EU Kommissionens embedsmænd kunne finde på i et politisk kompromis pga. tidsrammen inden udgangen af 2016. Jeg [linker her](#) til det samlede svar fra de nordiske regulatorer, som bl.a. har den omtalte mini-analyse af de enkelte landes bredbåndstatus.

Sommer-resumé

Nordicoms nyhedsbrev er måske allerede kendt af flere læsere – og handler primært om medier (i alle betydninger) og den europæiske mediepolitik. Det er i denne måned omfangsrigt og giver en opdatering og et godt resume af sommerens aktiviteter.

Jeg [linker til den her](#) for de interesserede som netop er kommet hjem fra ferien og startet arbejdet igen.